

APOŠTOLKA

Ročník 2 / číslo 1 / Duben 2020

PASTÝŘSKÝ LIST SYNODNÍHO SENIORA

Sestry a bratři v Kristu, milí přátelé,

prožíváme těžký čas. Zákeřný vir změnil během několika dnů způsob života celé planety.

Jednou se budeme ptát, zda tato situace nastala bez varování, nebo jsme varování neviděli, či vidět nechtěli. Avšak dnes, v čase nouzového stavu v naší zemi, je důležité, abychom jedni druhým přáli dobré věci, aby naše slova prospívala trpělivosti a naději. Ani nevyslovujeme to, co zbytečně šíří chaos a neúctu k ostatním lidem.

Respektujeme rozhodnutí vlády. Přejme panu premiérovi, ministrům, vládám všech zemí, aby jim Bůh dával sílu, zdraví, moudrost a pokoru.

S úctou přijímejme úsilí všech, kdo pečují o staré, slabé, bezbranné. Podporujeme ty, na jejichž bedrech leží odpovědnost za fungování nutných služeb. Vyjadřujeme jim dostatečně svou důvěru i své poděkování.

Modleme se za nemocné, za nejvíce postižené země, Itálii, Německo, Řecko a další země v Evropě i ve světě, i za to, aby se strašná infekce nepřenesla do táborů pro uprchlíky a na místa, v nichž nelze zajistit ani hygienu, ani spravedlivé podmínky pro život.

V příštích týdnech se nebudeme scházet k bohoslužbám. Budou nám velice chybět. Avšak čas bez bohoslužeb neznamená čas bez Boha. Vždyť Kristus Ježíš zemřel a byl

vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! Od něj nás neodloučí ani smrt, ani život, ani přítomnost, ani dočasné zrušení bohoslužeb, ani koronavirus.

Pokusme se současný čas omezení přijmout jako dar. Modleme se, čtème Bibli – nejlépe nahlas – sami i s nejbližšími. Objevujme znovu krásu Žalmů, třeba vyznání, že Bůh je naše útočiště i síla, ve všelikém soužení, pomoc vždycky hotová. Objevujme sílu textů písní v našich zpěvnících. Naplníme přítomnost nadějí i pokorou, vždyt život po současné krizi bude jiný, skromnější, ale proto nemusí být horší.

Každý z nás může aktivně informovat druhé např. o bohoslužbách a dobrých pořadech v televizi, rádiu, nebo o dobrých knihách. Pomocí jsou i denně aktualizované webové stránky naší církve e-cirkev.cz a ustredicce.cz.

Nouzový stav bude zřejmě platit i v době velikonočních svátků. Hledejme společně jako církev, i každý sbor podle svých podmínek, jak Velikonoce oslavit i při respektování všech omezení.

Jsmo po mnoha desetiletích první generace, která se v naší zemi vyrovnává s pandemií tohoto druhu. Ale rozhodně nejsme první generace, která se vyrovnává se zlem. Na sklonku války, v dubnu roku 1945 přišel do sborů naší církve dopis synodní rady, v němž se mj. píše: *Učňme všechno pro své tělesné bezpečí a pro zachování svých životů, ale varujme se malověrného a zbabělého strachu... Nejde v těchto těžkých hodinách jen o zachování života a majetku, ale o Boží slávu a čest, o to, abychom mu nalezení byli věrní.*

Kéž i společenství s těmi, kdo už jsou doma u Krista, nás posiluje v čase tomto i příštím.

Pokoj Boží s námi všemi.

S úctou

- *Daniel Ženatý, synodní senior*

synodní rada Českobratrské církve evangelické 14.3.2020

DOPIS SYNODNÍ RADY ZE DNE 25. BŘEZNA 2020

Milí přátelé, sestry a bratři,

bez jakékoli přípravy jsme vrženi do dosud neprozkoumaného způsobu existence našich sborů. Jak žít ve sborovém společenství bez dvou či tří, kteří se v Kristově jménu scházejí? Nová je i role našich kazatelů a kazatelek. Ani předchozí studium, ani vikariát je na situaci nouzového stavu cíleně nepřipravovaly. Přitom, paradoxně, jejich služby je nejvíce třeba právě v čase ohrožení a strachu. Proto je povzbuzujeme,

aby nacházeli tvůrčí sílu k předávání naděje evangelia způsobem, který je jim blízký. Není možné určit, jak na to. Snad nejbližší vyjádření je – aktivně. Každý má jiné možnosti, jiná obdarování. Je možné se vzájemně inspirovat, sdílet dobrou praxi, užívat podněty a texty, které jsou k dispozici zejména na internetu. Za velmi důležité považujeme, aby členové sboru věděli, že se na svého kazatele a svou kazatelku mohou obrátit, že je jim k dispozici telefonem, e-mailem, na sociálních sítích.

Děkujeme sborům, které vysílají bohoslužby online. Je to výborné. Ale není nezbytné, aby tak činil každý sbor. Přijímejme nedělní bohoslužby v České televizi a v Českém rozhlase za své. Spojí nás jak napříč sbory, tak s ekumenou, i ostatními diváky. Je výtečné, že právě v době úzkosti smíme být spolu ve jménu Kristově. Návštěvy nemocných a potřebných, kromě situací ohrožení života, nedoporučujeme. Chraňme sebe, ty, kdo s námi žijí, mějme ohled i na navštívené. Pohřební rozloučení ve sboru doporučujeme odložit na pozdější dobu. Kazatel či kazatelka, ani kdokoli jiný, nesmí být nuceni vstupovat do situací, v nichž hrozí nebezpečí nákazy. Pastorační péče o pozůstalé je za těchto okolností náročná na citlivou komunikaci. Myslíme na vás. Milé kazatelky, milí kazatelé, čas uvolněný zrušením shromáždění a akcí užíjte k modlitbám, přimluvným i kajícím, ke studiu, četbě, pořádání sborového archivu, odpočinku. Dbejte prosím i na to, aby ovšem šíře možných aktivit nevedla k vašemu vyčerpání a nekončícímu neklidu.

Přejeme hodně sil, moudrosti a odvahy šířit naději, kterou nemáme ze sebe, a proto nepodléhá ani rzi, ani viru.

Upřímně zdraví

- Daniel Ženatý, synodní senior
- Pavel Pokorný, I. náměstek synodního seniora
- Ondřej Titěra, II. náměstek synodního seniora
- Vladimír Zikmund, synodní kurátor
- Jiří Schneider, I. náměstek synodního kurátora
- Eva Zadrazilová, II. náměstkyně synodního kurátora

KÁZÁNÍ

Daniel Matějka

 Jan 20, 1-18 (ČEP)

1 První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. 2 Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ 3 Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. 4 Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. 5 Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel. 6 Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, 7 ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. 8 Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. 9 Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých. 10 Oba učedníci se pak vrátili domů. 11 Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu 12 a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. 13 Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Ondesli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ 14 Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on. 15 Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ 16 Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky „Rabbuni“, to znamená ‚Mistře‘. 17 Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otcí. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupují k Otcí svému i Otcí vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“ 18 Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“

Říká se, že tma je nejtemnější těsně před úsvitem. Pak přijde první sluneční paprsek a všechno se změní. Vzkříšení je jako úsvit. Ve velikonočních písních se to tak zpívá: Kristus vstal na úsvitu. Podle staré křesťanské tradice se věřící k oslavě velikonoce scházeli ze soboty na neděli za tmy, aby oslavili ten první nedělní paprsek.

Kristus byl vzkříšen!

Když ovšem čteme vyprávění evangelia, vypadá to, že tma Velkého pátku s prvními nedělními paprsky tak úplně neodešla. Z pohledu lidí, z pohledu Marie ještě neodešla. Marie míří k Ježíšovu hrobu. Nachází hrob prázdný. My už víme, proč je prázdný, ale pro Marii, z jejího úhlu pohledu je tahle skutečnost příčinou ještě

většího zoufalství. Přestože Ježíš už byl vzkříšen, v Marii stále zůstává temnota a zoufalství.

Poté, co zabili jejího učitele a přítele, teď někdo navíc odnesl i jeho tělo. Aspoň to jedno chtěla: plakat u jeho hrobu, aspoň přes studený kámen být blízko jeho mrtvému tělu a vzpomínat. Teď ani to nemůže. Vnitřní tma je pro Marii paradoxně nejtemnější po úsvitu.

Jak moc je tohle také naše situace?

Marie nemá důvod uvažovat o jiné variantě, než že tělo Ježíšovo bylo ukradeno. To také oznámí učedníkům, Petr a milovaný učedník běží na místo. Milovaný učedník (jehož jméno nám evangelista tají) si v prázdném hrobu všimne jistě podivnosti: plátina zůstala ležet na místě. Proč by Ježíšovo tělo kdo rozbaloval, když ho kradl? Semínko víry zaseté v srdci milovaného učedníka začíná klíčit.

Mariina mysl je však zatemněná. Smutkem, pláčem. Hledí do hrobu. Spatřuje dva anděly v bílém rouchu. „Proč pláčeš?“ Marie opakuje svou plačtivou písničku: „Odesli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Nepoznává anděly. Zůstává ve svém pláči, uzamčená ve své jediné smutné představě o tom, co se mohlo stát.

Nás by to ale díky tomuhle Mariině příběhu mohlo propříště trknout. Když my jsme smutní, pláče, a někdo přijde a položí nám opravdově a se zájmem otázku „Proč pláčeš?“, není to náhodou anděl Boží? Z druhé strany: Když se někoho s opravdovým zájmem ptáme „Proč pláčeš?“, v ten okamžik se možná my sami proměňujeme v anděly Boží.

Otázka „Proč pláčeš?“ se v tom vyprávění objeví dokonce dvakrát. Pojdme ji přijmout za svou. Vzpomeňme na nějakou chvíli, kdy jsme plakali. Proč jsme plakali? Je tu i možnost, že jsme se za svůj život plakat odnaučili. Ale to bych se bál, že jsme přestali žít. Pláč je znamením života. Rozhodně více než lhostejné ticho.

Proč pláče? Odkud vyvěrá náš osobní pramen slz?

Znovu si ale všimněme té zvláštní věci v příběhu: Marie pláče nad ztrátou učitele a přítele, pláče usilovně ve chvíli, kdy on už ale nepatří smrti. Naopak, je živý. Marie to jen neví. Stačí jediné. Aby to Marie poznala, aby tomu uvěřila.

Nepoznává anděly. To se někdy stane, že člověk nepozná anděla. Ale ono to jde dál, Marie nepozná samotného Ježíše. (Je možné potkat Ježíše a nepoznat ho!) Od Ježíše

zní znovu otázka: „Proč pláčeš?“ Marie se otáčí a opakuje svoji píseň: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil a já pro něj půjdu.“ A vrací svou hlavu do dlaní.

Marie je odhodlaná přinést zpět Ježíšovo tělo odkudkoli. Ale zvláště nepoznává, že on sám před ní stojí živý. Nebo to není až tak zvláštní. Učedníci na cestě do Emaus Ježíše také dlouho nemohli poznat. Vzkříšený Ježíš je naším očím leckdy skryt pod závojem zahradníka, poutníka, obyčejného člověka, kterého potkáme uprostřed svého smutku a zoufání. Kolikrát jsme ho asi tak potkali?

Ježíš ovšem nezůstává navždy skrytý a nepoznaný. „Marie!“ Marie se otáčí, ale ne podle vzhledu, ale podle oslovení, podle toho, že ji zná jménem, Marie poznává, že ten, který už chvíli stojí za jejími zády, je Ježíš.

Semínko její víry – možná spíš než semínko to byl nějaký tvrdý ořech v nezničitelné skořápce – rozbíjí tu skořápku a vmžiku zapouští kořeny. Neděje se to na základě důkazů, argumentů nebo přesvědčování. To není způsob, kterým by víra přišla na svět. Vyrůstá z osobního vztahu, z lásky, kterou Ježíš vléval mezi lidi před velkým Pátkem a teď znovu: volá Marii jménem.

Chtěli bychom tenhle okamžik zachytit, sevřít pevně v rukou to zrození víry, setkání s Ježíšem, nějak to pevně zakotvit pro nás v naší mysli a v našem životě. To stejné chce Marie, vrhá se k Ježíšovi, aby ho objala. Ježíš ovšem odmítá: Ne, jsem na cestě k Otci. Nemůžeš se mě dotknout. Nebudu pro vás uchopitelný, jako jsem býval. Ale pověz to všem, že vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu. U Boha, v Bohu se znovu budeme setkávat. Je to Bůh můj i váš. V něm jsme spojeni, spolu, v něm jsme jedno.

Množství lidí na světě hledá Boha, hledá Krista. Nebo hledají třeba jen anděla, který se jich zeptá, proč pláčou. Už tím se něco změní. Velikonoční zvěst však zní: Kristus byl vzkříšen! Nám může být darován ten zázrak, že semínko víry, naděje a nového života vyrosté v našich srdcích. Tolik je potřebujeme znovu a znovu: víru a naději.

Vzkříšení není jen něco, co se stalo před dvěma tisíciletími jednomu popravenému rabínovi. Je to Boží odpověď na všechen lidský pláč a smutek či zoufalství. Ta odpověď už je tady, je skutečností a svítí i do všech nejistot, které dnes prožíváme. Nový život, světlo už tu je. Stačí slyšet Kristovo oslovení a nechat víru růst.

Kriste, volej nás, volej všechny lidi z jejich smutků, aby se obrátili a žili s tebou. Amen.

ZKRÁCENÉ VÝROČNÍ ZPRÁVY Z NAŠICH SBORŮ

Zpráva faráře o životě sboru v Moravči za rok 2019

Zpráva zmiňuje i aktivity YMCA, se kterými je sbor v Moravči propojen.

Dávnou představu, že sborový život si jednou najde své pohodlně vyjeté koleje a v nich se bude odvíjet, farář Matějka oplakal už před lety.

Jsou tu věci, které mají v Moravči dlouhou tradici a tolik se na nich nemění. Nedělní bohoslužby. Počet lidí, kteří je navštěvují, je stabilní, byť ti lidé nejsou pořád ti stejní. Biblické hodiny putovní: Mají své časy hojné návštěvnosti i své krize. Věnovali jsme se především knize Kazatel. Bylo to náročné, ale i pro samotného faráře objevené. Někdy jdou církvi úvahy, jestli formát biblických hodin není přežitý. Po letošku bych jako farář řekl: jsem odhodlán je držet i v malém počtu už proto, jak ta setkání a příprava na ně obohacují mne samotného.

Bohoslužby jednou za 14 dní a biblické hodiny jednou za měsíc pokračují i v Kamenici nad Lipou. Jednou měsíčně farář jezdí do domova důchodců v Proseči-Obořišti. Z dřívějších biblických hodin starší generace v Moravči se stalo spíše řídké, ale příjemné scházení v domácnosti jedné z účastnic.

Velmi široký je i okruh učitelů nedělní školy. O vedení se střídá 7 až 8 lidí, což je úžasné. Podobně úžasný počet lidí / rodin se stará i o úklid kostela a fary. Pohledem do jiných sborů zjistíme, že to vůbec není samozřejmé a že tohle nám leckdo závidí.

Svou tradici má i čtrnáctidenní setkávání maminek s malými dětmi. Z logiky věci tenhle kroužek nemůže být úplně stabilní, ale některé z maminek se v něm dlouhodobě úspěšně drží. Okruh se v roce 2019 opět rozrostl a propojuje příslušníky jedenácti rodin.

Dlouhou tradici má festival Greenway, který byl hojně navštívený především pro věhlas hlavní přednášející Petry Procházkové, příjemným zážitkem byl i koncert kapely Deše. Při jiné příležitosti nás navštívila také Milena Štráfeldová s povídáním o své knize o Jeronýmu Pražském.

Jsou i aktivity, které prožívají svůj útlum či přetváření. Setkávání s Doubky (YMCA) nepokračuje v dříve obvyklé podobě. Přetvořilo se v méně časté přespávací akce na

Valkounově. Každotýdenní fotbal (YMCA) v Nové Cerekvi se drží. Z pátečního večera, který býval v různých ohledech náročný, se přesunul na středu, kdy nám ovšem chybí ti, kteří se přesunuli na internáty. Čas proměn v jistém smyslu nastal i pro YMCA letní tábor na Valkounově a pobyt na Vlčici. Doba nazrává k předávání rolí a kompetencí. Není to jednoduchý proces, ale snad se podaří.

Pak jsou tu aktivity, které začaly v roce 2018. Zmiňme nejprve jarní setkání na Valkounově, které se tehdy dalo dohromady kolem hosta, znalce Husitství. Na tuto dubnovou akci se podařilo navázat i v roce 2019, kdy se tématem stali Slované a příchod Cyrila a Metoděje. Organizačně se do akce zapojilo více lidí a byla i hojněji navštěvená. Propojila opět okruhy YMCA, sboru v Moravci i Pelhřimově – Strměchách, školy ve Vlásenici i pelhřimovské skauty. Zdá se, že polovina dubna je dobrý termín, kdy už je možné podniknout něco venku a lidé se ven po zimě těší.

V roce 2018 začalo náboženství v Pelhřimově, YMCA aktivity Ježečci, Ten Sing a sportování rodin v Nové Cerekvi. To vše běželo i v roce 2019. Na náboženství a Ježečcích došlo s novým školním rokem k menší obměně dětí, ale počet mírně narůstá. Sportování rodin se muselo vyrovnat s rekonstrukcí tělocvičny v Nové Cerekvi, ale tuto výlukou ustálo. Na vánočním setkání Ten Singu se pak sešlo 36 mladých lidí, kteří už jsou touto aktivitou propojeni. Reálný počet aktivních účastníků je mírně nad 20 lidí. Výuka náboženství, Ten Sing i Ježečci se od září konají v prostoru ČCE v Pelhřimově.

Jedna aktivita započatá v roce 2018 nepokračuje, a sice farářovo povídání jednou měsíčně ve škole ve Vlásenici. Byl jsem pozván k některým tématům, v pozdější fázi jsme však obtížněji hledali, co bych jim mohl v souladu s jejich osnovami nabídnout. V novém školním roce návštěvy nepokračují.

A pak je tu nemálo aktivit, které jsou úplně nové. Vzdali jsme se sice organizace červnového benefičního koncertu, zato jsme se poprvé přidali k Noci kostelů, a dá se říci, že úspěšně. Přijeli zahrát varhaníci z Tábora, Ten Sing Pelhřimov a Valentýna Křížová s kolegou představili lidové písně na dudy a smyčcové nástroje. I o prohlídku věže a doprovodný program byl zájem.

Další novinkou byl benefiční koncert pořádaný v Pelhřimově v Kapli Sv. Kříže ve spolupráci se sborem Pelhřimov – Strměchy a ZUŠ Pelhřimov. Akce byla hojně navštěvená hlavně díky tomu, že učitelé i žáci ZUŠ Pelhřimov vzali akci hodně za svou. Nás tohle vykročení dobročinných aktivit za hranice Moravče přimělo více přemýšlet o charakteru a uspořádání bazárkového účtu. Nebyl to snadný proces, ale

snad se dobročinným peněžním tokům podařilo dát jakýsi udržitelný i účtovatelný řád.

Novou akcí nebo přinejmenším akcí nového rozměru bylo soustředění TenSingu na faře v Moravci a související hudební festival. V roce 2018 sice na konci prázdnin také jakési malé hudební soustředění proběhlo, ale v srpnu 2019 se na této akci objevilo asi 30 mladých lidí, většina tu přespávala, a na festival o vystoupení tří kapel se navzdory nepřízní počasí sešlo kolem 100 lidí. Tato akce ke kostelu opět přitáhla množství lidí, kteří tu byli poprvé.

Září přineslo v našem sousedství jednu velkou změnu, která se pozitivně dotkla i Moravče. Do Pelhřimova se přistěhoval farář Turecký s rodinou. Zapojil se do výuky náboženství, do Ten Singu, jednou měsíčně se faráři mění na kazatelkách. Vnímám to jako velkou posilu i úlevu, že se dělíme o zodpovědnost i konkrétní práci.

Tuto úlevu jsem uvítal i vzhledem k tomu, že se nám narodilo třetí dítě. S tím souvisel drobný útlum některých aktivit, např. biblické hodiny na podzim začaly později. Chci poděkovat za toleranci, kterou jste v té době prokázali.

Farář Turecký pak přišel s návrhem vydávat společný časopis sborů Pelhřimov – Strměchy, Moraveč, Opatov, Humpolec. Bylo vydáno první, adventní číslo, které však ukázalo, že asi nenahradí klasické sborové dopisy, což bylo původně v plánu. Pro něco je obsažnější formát Apoštolky vhodný, pro širokou distribuci do schránek či okrajovým členům až tak vhodný není.

Po jedněch podzimních bohoslužbách se odehrál rozhovor o liturgii, který byl iniciován z ústředí církve s ohledem na nově vznikající agendu. Až toto přišlo jako podnět „shora“, rozhovor ve sboru ukázal, jak je pro nás téma bohoslužeb zásadní, i že je tu prostor pro podněty a posuny v našem setkávání.

Z adventního programu zůstala zachována benefice dětí, která proběhla ve skromnější, ale možná o to příjemnější podobě, a také vánoční divadlo. Tady po letech nastala velká změna, protože se vedení přípravy ujala Tereza Říčanová, navcičkovalo se v rámci nedělní školy a farář měl na celé akci po dlouhých letech minimální podíl, z čehož měl maximální radost.

Novinkou byl varhanní koncert na Boží hod vánoční odpoledne. Zorganizoval ho O. Jelínek, učitel varhanní hry v ZUŠ O. Nedbala v Táboře, který sem se studenty zavítal

už na Noc kostelů. Na tento vánoční koncert přišlo nečekané množství lidí, následovala pak beseda na faře.

Své věrné i nové účastníky si nachází i výlet do Betléma, který se letos konal 26. prosince.

Na silvestrovskou pobožnost se schází docela malý kroužek lidí.

Snažím se na konci zprávy vždy nabídnout nějakou otázku, která mi pro ten rok přijde důležitá. Tentokrát bychom se mohli ptát, zda moravečský farář nemá podezřele mnoho aktivit v Pelhřimově: náboženství, Ježecci, Ten Sing, 1 x měsíčně výměna farářů. Na tuto otázku lze najít několik dílčích odpovědí, celkově však vede k úvaze, jak si představujeme fungování sborů v našem regionu v budoucnu, např. v horizontu 10 let. Zdá se, že právě nyní je na takovou úvahu ta správná chvíle.

- **Daniel Matějka**

YMCA – nové cesty?

O aktivitách YMCA na Pelhřimovsku jste se mohli dočíst v minulém čísle, zmíněny jsou i ve zprávě o životě sboru v Moravci. Počátkem letošního roku se však začaly otevírat nové cesty. Začalo to jedním konkrétním nápadem, který nebyl chvilkový, ale už nějakou dobu zrál. To tak jedna evangelička a jedna katolička, obě matky od početných rodin, vymyslely, že v Pelhřimově chybí prostor, kde by mohly najít útočiště děti především prvního stupně ZŠ, když jim skončí vyučování, mají volno mezi kroužky (po opuštění školní družiny do ní nemohou zpět), nebo čekají na spoje hromadné dopravy do svých domovů. Takové děti tráví čas někdy v knihovně, kde to však lze jen omezeně, natahují čas u jednoho šálku čaje v kavárnách nebo se chodí ohřát do různých obchodů. Vznikla tak myšlenka jakéhosi odpoledního klubu pro děti a mládež, kde by takové děti mohli psát úkoly, hrát deskové hry apod. Autorky myšlenky, Tereza Řičanová a Gabriela Šterclová, začaly o nápadu jednat s vedením Family Pointu Pelhřimov resp. Mateřského centra Krteček o zapůjčení prostor. Při rozhovorech se ukázalo, jak zásadní je pro autorky nápadu to, aby projekt měl křesťanský, ekumenický charakter. Právě YMCA, jejichž aktivit se již dříve Tereza i Gabriela se svými rodinami účastnily, se znovu ukázala jako prostor a cesta, jak takový záměr uskutečnit. Probírala se i finanční stránka věci. Na podobné projekty

Ize získat dotace z ministerstev, vhodné by bylo také stát se partnerem k jednání pro město a kraj.

Zde právě došlo k důležitému zlomu. Aktivity YMCA na Pelhřimovsku jsou součástí YMCA Jindřichův Hradec, tedy patří k jinému městu a jinému kraji. Myšlenka zřízení klubu pro děti vede k myšlence vytvořit samostatnou YMCA Pelhřimov, pod kterou by byly převedeny dosavadní aktivity YMCA v našem regionu a mohly se rozvíjet nově.

Myšlenka byla předjednána s vedoucími YMCA aktivit na Pelhřimovsku, s představiteli YMCA Jindřichův Hradec, svůj předběžný souhlas vyjádřil i ústřední výbor YMCA v ČR.

A pak přišel koronavirus.

Ale ta malá potvora zase odejde, nebojte!

Máme možnost vytvořit samostatný otevřený ekumenický prostor, který bude skrze konkrétní lidi propojený se sbory a farnostmi na Pelhřimovsku, bude však přístupný pro kohokoli. Bude prostorem pro práci s dětmi a mládeží, pro setkávání i společné duchovní hledání a nalézání. Všichni budete zváni se na tom prostoru podílet. (Organizace má své výbory, valné schůze...) Uvítáme i nejobyčejnější podporu v tom, že sebe a své děti přihlásíte jako členy YMCA Pelhřimov, až se stane skutečností. Pak to bude jen na nás, jaký dobrý nápad budeme chtít uskutečnit. Výhodou YMCA oproti některým jiným (dobrým!) organizacím pracujícím s dětmi a mládeží je šíře, kterou dokáže pokrýt: od sportovních aktivit přes outdoorové, letní tábory, celoroční kluby až po pěvecké sbory.

Možná více než kdy jindy si dnes uvědomujeme, jak je setkávání cenné, důležité, nenahraditelné. Zároveň si v tento čas uvědomujeme, jak důležité je, aby měl člověk svůj kořen nejen v mezilidských vztazích, ale i ve vztahu k Bohu, který člověku nabízí svou blízkost v každém okamžiku, ať je ve společenství či sám. YMCA je možnost, jak o tomhle svědčit, i to s Boží pomocí uskutečňovat.

Zpráva o životě sboru v OPATOVĚ

V našem sboru se setkáváme každou neděli při bohoslužbách. Jsou to bohoslužby vedené farářem Filipem Boháčem, nebo v jeho nepřítomnosti některým z kazatelů z blízkých sborů – farářem Janem Keřkovským, do poloviny loňského roku farářem Michaelem Hánou, který již odešel do důchodu. Ostatní neděle jsou bohoslužby čtené. V rámci bohoslužeb se mohou děti účastnit nedělní školy, kterou vede Jitka Trutnová. V první polovině roku se děti setkávaly na náboženství - 2x měsíčně a po prázdninách 4x měsíčně, při účasti asi 4 dětí.

Od 1.9.2019 farář Filip Boháč administruje Humpolecký sbor. Každý měsíc navštěvuje s některým z presbyterů členy sboru starší 70 let, při příležitosti jejich narozenin. Od ledna loňského roku se konají čtení s bible v úterý v KVICU. Účastnit se může každý, nejen členové sboru.

V květnu se uskutečnilo setkání na farské zahradě s grilováním – KONFIRMACE REVIVAL.

V květnu se konala v kostele svatba Alžběty Široké, v září křest Borise Vedry.

Další akce v loňském roce:

26.5. Oslava 150 let kostela Bohoslužby vedl farář Pavel Kašpar spolu s manželkou farářkou Janou Kašparovou. Na farské zahradě bylo připraveno posezení s občerstvením. Vystoupil pěvecký sbor TENSING z Pelhřimova. Hosté si mohli prohlédnout tablo s fotkami ze života sboru, vitráže na oknech fary, zakoupit pohlednice s vyobrazením kostela a fary.

23.6. Dětské bohoslužby: Po bohoslužbách, do kterých se zapojily děti, pokračoval program na zahradě – hry pro děti, občerstvení.

7.7. Bohoslužby v KÁZKU: Bohoslužby vedl farář Filip Boháč. Vystoupil pěvecký sbor z Vyskytné s názvem ŘEKNI VŠEM. Bylo připraveno občerstvení.

22.9. Seniorátní setkání všech generací: Nejprve proběhly rodinné bohoslužby, které vedl farář ze Soběslavi – farář Richard Dračka. Následovala pro dospělé přednáška Gerharda Freye a pro děti hry a tvořivá dílna. Po obědě vystoupilo divadlo EMILION.

Koncerty: 25.10 vystoupilo v kostele hudební seskupení s názvem LISTOVĚJ. Představilo folkové písně s tématy z Vysočiny.

7.12. koncert Aleše Zapletala v KVICU. Zazpíval písně z vlastní tvorby.

31.12. – na Silvestra tradiční koncert CANTEVY a modlitba TAIZE.

Opravy: byly opraveny hodiny na věži kostela. Opravena zídka na dvoře fary. V dílně a garáži byla instalována nová elektrína Milanem Vytiskou. Ve farním bytě opraveno ústřední topení. Opravu provedl Milan Růžička. Do kostela pořízen ambon s reliéfem kalichu a nástěnka. P. Krásenský vytvořil a sboru věnoval xylofon z hliníku. Libor Zajíček vyrobil nové lavice na faru, které bylo potřeba vyměnit. Spolu se sdružením MARGARITA se stará o KÁZEK, vyžínají trávu, vysazují stromky.

- Marta Komůrková
-

VÝROČNÍ ZPRÁVA FSČCE PELHŘIMOV-STRMĚCHY

Ve sborové **kartotéce** máme nyní 243 osob. V současné době probíhá revize kartotéky, počet se tedy stále mění. Členů s hlasovacím právem je 73. Michael Hána **oddal** Tomáše Hlavičku a Julii Opanasenko, 28.6.2019, dále vykonal Michael Hána dva pohřby: Drahomír Jirásek a Jindřich Doubek. Od září nastoupil na sbor **nový farář** Petr Turecký. Stěhování proběhlo v polovině srpna.

Na bohoslužby přišlo v **Pelhřimově** v roce 2019 průměrně 20 lidí. Do září kázal M. Hána a také řada různých hostů, např. Irena Benešová, Pavla Janděčková, Ester Čašková, Jan Keřkovský, nechyběly ani čtené bohoslužby, kde vypomáhali členové našeho sboru: Eva Hlavičková, Jana Cézarová a Štěpánka Hánová.

Na bohoslužby přišlo ve **Strměchách** přišlo průměrně 11 lidí. Hosté: Irena Benešová, Tomáš Trusina, Ondřej Ruml, Jan Keřkovský a Jan Bušta, ordinovaný presbyter. Čtenými bohoslužbami posloužil br. M. Morava.

Ve Strměchách se konaly na podzim dvoje slavnostní bohoslužby, jednak bohoslužby instalační a jednak díkučinění. V rámci těchto bohoslužeb byli přítomní také účastníci konfirmačního víkendu organizovaného seniorátem.

Po dohodě staršovstev a farářů začalo od listopadu jednou měsíčně pravidelné střídání Petra Tureckého a **Daniela Matějky**.

Nedělní škola se koná každou neděli, pokud není rodinná neděle.

Do září vedli nedělní školu Š. Hánová, Samuel Hána, Simeon Hána a od září se na nedělní škole podílí: Petr Mašát, Jana Cézarová, Jana Turecká. Jednou měsíčně se od

září konají tzv. **rodinné bohoslužby**, které mj. suplují nedělní školu. Děti se schází někdy více, jindy méně, průměrně to vychází na 4 děti týdně. **Děti** se schází v pátek na náboženství opět pod vedením D. Matějky a PT. Po náboženství následuje program s Lucií Křivohlavou, na němž se podílí také oba faráři. Program je propojen s víkendovkami, na podzim se konala jedna v Moravci. V hodinách náboženství probíráme s dětmi příběhy praotců víry. **Mládež** se schází jednou týdně v rámci zkoušky tensingu, Daniel Matějka se věnuje hudebnímu obsahu a PT má krátký duchovní program na téma Markova evangelia. Průměrná účast: 6 dětí. Mládež a děti se také sešli při nacvičování a předvedení vánoční hry, kterou připravila Jana Turecká.

Biblické hodiny se konaly každou středu ve sborovém domě, od prosince jednou měsíčně ve Strmýchách na faře. Od září se probíralo myšlení amerického teologa Waltera Brueggemanna a poté první kapitoly biblické knihy Genesis. **Setkání rodin** probíhá nepravidelně, skupina tzv. bývalé mládeže se dohodla na občasných setkáních jednou cca za čtvrt roku. Jsou to vesměs bývalí členové sboru, kteří se odstěhovali. Od září se konala dvě sborová odpoledne. Jedna s Pavlem Keřkovským na téma: Jan Amos Komenský. Při druhém sborovém dni pohovořil PT o své cestě do Izraele.

Kulturní aktivity a aktivita navenek sboru.

V dubnu a květnu se konala **výstava** o reformaci v Městské knihovně (výstavu nabízel Synodní rada). Sbor se zapojil do projektu **Noc kostelů**. V červnu se konalo **setkání rodáků** ve Strmýchách, M. Hána a Milan Let požehnali nové zvonici. Sbor se také podílel na **ekumenických akcích** – byly to zejm. lednové bohoslužby v katolickém kostele sv. Bartoloměje. V roce 2019 se konal ve sboru tradiční **bazárek**, který připravily společně Věra Kittová, Miroslava Hofferová, Eva Hlavičková ad. Přes léto došlo v bytě pro faráře k mnohým úpravám, sbor pořídil novou kuchyň, nové podlahy, vymalování. Postupně se přikročilo k novému obložení všech dveří v bytě a koupi nových dveří.

Malování sborových prostor se konalo poslední týden v listopadu. Na podzim začalo jednání faráře a kurátorky s vedením města o možných řešeních opravy zdi **hřbitova**. V roce 2019 jsme podali žádost o **grant** na koupi tiskárny, kterou budeme využívat společně s Opatovem, Moravcí, Humpolcem pro tisk sborového časopisu. Sbor také pečuje o les. V současnosti zejm. plánujeme výsadbu nových stromů.

Aktivity sboru na venek: farář se podílel na několika veřejných akcích, např. při akci charity: Zapalme svíčku, dále se snažíme, aby se o sboru vědělo v rámci různých

článků, informací, upoutávek na přednášky, které byly otištěny v místním tisku. Sbor aktivně udržuje také internetovou komunikaci: sborový web a stránky na facebooku.

Využívání sborových prostor: Pravidelně v pondělí se koná sejití Klubu anonymních alkoholiků. Nepravidelně se schází v sobotu Adventisté sedmého dne. Na podzim též proběhlo v modlitebně školení Charity. **Fara ve Strměchách** se dále využívá jako rekreační objekt, zejm. pro členy církve a církevní aktivity typu víkendovky, tábory. Připravuje se rekonstrukce kuchyně a oprava okapů. Staršovstvo děkuje všem členům sboru, kteří se podílejí na materiálním zabezpečení a praktickém provozu sboru.

- Petr Turecký
-

ČLÁNEK

V Pelhřimově na podzim v rámci sborového dne kázal a přednášel Pavel Keřkovský, zde je ukázka z jeho povídání o J. A. Komenském:

Labyrint světa a ráj srdce Komenský dopsal 13. prosince 1623, několik měsíců před dekretem vyhánějícím protestantské kazatele do zahraničí (18. května 1624 pro Čechy, 12. října pro Moravu).

Čteme-li Labyrint nikoli očima filosofů a literárních kritiků, nýbrž očima teologa, najednou nám spadnou z očí brýle neporozumění a zjišťujeme, že Komenský nezve do ústraní, ale naopak k prorockému rokování se samotným Kristem a k přijetí Kristova povolání k činorodému a odpovědnému životu. Sám Komenský se v roli Poutníka prokazuje jako příklad pročištěného lidského myšlení novým Kristovým učením. Proto hovoří o ráji srdce, o novém počátku, tj. o rajsském nastartování nové lidské bytosti: Rodí se nový Adam s novou identitou, nový společenský řád se může začít rozvíjet. Kristus vyzbrojuje nového člověka nebeským občanstvím, člověk získává pluralitní sociální identitu. Proto Komenský v posledních třech kapitolách Labyrintu (52-54) navazuje na vize knihy Zjevení (4-7) a na prorocko-aktivistickou vizi proroka Izajáše kap. 6. (Labyrint 53/5, ř.35n).

Jádro vize (kap. 53) Komenský prosvětlnil odkazy na motiv očištění od vin osobních a celého společenství (Iz 6. kap). Teprve díky přijetí odpuštění se otevírá možnost nového myšlení víry (metanoia). Poutnicko-prorocká role naznačuje, že všichni věřící

lidé mají sami sebe vidět jako náboženské znalce, kriticky myslící a odmítající karikatury náboženského i společenského života a proto mají žít životem, který jim nabízí Kristus, tak se mohou stát členy církve neviditelné, která po staletí procházela dějinami, byť v malém počtu, ale procházela. Nyní má poutník uskutečňováním své nové identity reálně zviditelnit církev dosud neviditelnou. Poutníci si mají přivlastnit biblicko-kristovský rozměr lidství, zejména nemají zapomenout na prorockou starost o společenskou i náboženskou spravedlnost (*Hostu nebudeš škodit ani ho utlačovat, neboť i vy jste byli hosty v egyptské zemi*). K poutnicko-prorocké spiritualitě prostě náleží sociální citlivost.

Proto v kristovském daru nové identity člověka dominuje kriticky smýšlející poutník, prorok

- 1) poutník prorocky zpytující labyrint světa a rokující v něm pro Hospodinovu spravedlnost;
- 2) starostlivého a hospodářsky odpovědného nájemníka – nikoli totálního majitele, či majitele lidí - otrokáře či všemocného manažera;
- 3) mocensky nezajištěného přichozího,
- 4) po společenské spravedlnosti toužícího hosta, který si uvědomuje, že základem lidského práva na svobodnou existenci je milosrdenství a společenský smír.

Poutnicko-prorocká spiritualita, sází na jedinečnost každého člověka. Každá žena zároveň s mužem jsou obrazem božím a tak i ženy jsou prorokyněmi a zpytujícími poutnicemi. Prorocký zážitek (vizionářsko-mystický zážitek v kontextu Kristovy zvěsti) - setkání s Kristovou zvěstí v našem svědomí, to je něco, co můžeme zažít poměrně často uprostřed filosofického údivu či teologického eschatologického překvapení či přítomnostní starosti. Tedy v našem myšlení a rozhodování jsme zastaveni a osvětleni empatickým hlasem Kristovým. Komenský tvrdí v programaticko-vizionářské 53. kapitole, že naše nábožensko-světské radosti i starosti mají vyústit do sociální angažovanosti ve všedním životě.

Mystické setkání s Kristem, tedy prožitek Kristovy blízkosti lze prožít jedině v našem srdci (srdce není výhradně sídlo citů či eroticko-romantický symbol, protože v biblickém světě jde o termín, který označuje empatické myšlení, volně i citově podbarvené), tj. v našem empatickém myšlení. Dle bible i podle Komenského mystické setkání s Kristem vede k jedinému: k prožitku povolání Kristem k určitému

úroku. Situaci povolání zažili vlastně všichni bibličtí věřící a to tehdy, když uslyšeli píseň, zaslíbení, povolání: Adam s Evou, tj. všichni lidé, proto znovu Noe, a pak speciálně lid Hospodinův: Abraham, Izák, Jákob, atd. atd. Komenský-Poutník v Labyrintu slyší povolání, také jako Samuel třikrát za sebou: „Vrat' se! Vrat' se! Vrat' se! Má se vrátit z labyrintu do pokojíka svého srdce. Poutník se vrací z chaotického a absurdního (marného) putování do reflexe víry, vrátí se a v záři víze se mu rozbřeskuje v hlavě, takže pochopí zvěst. Pochopí záměr božího poslání: žít v blízkosti Kristově znamená žít pod zorným úhlem čtverné identity, za toto rozpoznání děkuje (54.kap) a tím je jeho cesta završena a jde znovu do labyrintu, tenkrát již mezi své – kteří jdou také stejným směrem a budou žít v labyrintu jako viditelní.mírumilovným životem.

Na rozdíl od mnoha mystiků si Komenský myslí, že navrácením do pokojíku svého srdce je dokonale připraven na potenciální možnost setkání s Kristem a chce-li zaslechnout povolávající hlas, nemusí již nikam putovat. Nemusíme hledat příhodná místa, která mají genia loci, protože to příhodné místo nosí každý člověk v sobě. Nemusí jít na poušť, ani do úchvatné pustiny či samoty kláštera, nemusí se vydat na kající pouť do Říma, aby se očistil, ač to ve středověku bylo běžné a někdy i tam musel jít člověk za trest, aby k očistění a následnému pokání mohlo dojít. Člověk nemusí nutně jít na duchovně dobrodružnou pouť, na svatý kopeček do Olomouce, na Velehrad, do vzdálené Compostely či dokonce do Betléma. Člověk sice může všude do těch míst jít, ale už to má učinit jenom jako výraz díků, že již si ten zápas duchovní orientace proděla ve svém srdci, tj. před tváří boží, řečeno s žalmistou či v přítomnosti Kristově. Podobně odpuštění přijímáme ve svém srdci a je jedno, kde se to odehrává, k tomu nepotřebujeme navštívit žádný posvátný prostor. V tomto ohledu navazuje Komenský na Jana Husa a jeho Devět kusů zlatých: I kdyby člověk celý svět po hlavě prošel, Bohu a své duši tím neprospěje.

- Pavel Keřkovský

VZPOMÍNKA NA BRATRA KURÁTORA

MUDR

DRAHOMÍRA JIRÁSKA

10. dubna uplyne rok od smrti dlouholetého kurátora sboru Pelhřimov-Strměchy bratra MUDr Drahomíra Jiráska, bývalého primáře neurologického oddělení Nemocnice Pelhřimov.

Vraťme se krátce k jeho životu: Pan primář Jirásek se narodil 23.10.1932 v Pelhřimově, absolvoval zde základní školu a osmileté gymnasium, další jeho cesta k medicíně, pro niž se rozhodl, nebyla však lehká. V oktávě týden před maturitou byl spolu s dalšími sedmi „kádrově nepohodlnými“ studenty bez udání důvodu vyloučen ze studia a nebylo mu možno složit maturitu. Pracoval proto jako dělník v Agrostroji a až po dvou letech směl udělat maturitu, na vysokou školu však opakovaně nebyl přijat. Narukoval do PTP, kde onemocněl infekční hepatitidou. Poté pracoval v různých dělnických profesích, posléze odešel do Lokte u Sokolova, kde pracoval jako zřízenec v nemocnici. Po velkém úsilí mohl vystudovat alespoň nástavbu RTG laborant. Vrátil se do Pelhřimova, kde pracoval na zdejším radiodiagnostickém oddělení. Teprve v roce 1961 (tedy o 10 let později než jeho vrstevníkům) se mu po letech marného úsilí podařilo dostat na 1. lékařskou fakultu v Praze, kterou dokončil s vyznamenáním (červeným diplomem) v r. 1967. Po promoci pracoval jako sekundární lékař na neurologii v jihlavské nemocnici a od roku 1982 do roku 1994 jako primář neurologického oddělení v Pelhřimově. V této době jsem ho poznala a již tehdy mi k jeho jménu vyvstávaly jako synonymum dvě vlastnosti – a to moudrost a laskavost – které projevoval jak k pacientům, tak k veškerému zdravotnickému personálu. Při svém odchodu do důchodu zanechal za sebou moderně vybavené neurologické oddělení s novými moderními přístroji a nově vybudovanou jednotkou intenzivní péče – což v té době zdaleka nebylo samozřejmostí. Ani po odchodu do důchodu však nezhálel, ale zavedl si soukromou ordinaci, v níž pracoval prakticky do konce svého života. Svým pacientům dokázal vždy trpělivě naslouchat a mít pro každého vlídná a povzbudivá slova. Rovněž k ostatním lékařům byl maximálně kolegiální, vždy každému vyšel vstříc radou a pomocí.

Jak ho měli pacienti rádi, svědčí i příhoda, která mi uvízla v paměti: Bylo to v říjnový podvečer těsně před 85. narozeninami pana primáře a zároveň dost těsně před tím, než vážně onemocněl – vracela jsem se pro něco do své ordinace a před jeho ordinací, která s mojí sousedila, seděli v již potemnělé čekárně trpělivě starší manželé a tázali se mě, zda nevím, jestli pan primář toho dne ještě přijde (bylo to v době, kdy ordinoval už jen omezený čas). Nevěděla jsem, ale slíbila jsem jim, že mu zavolám. Pan primář na můj telefonát rychle zareagoval, velmi se omlouval, že toho dne tam již nebude a poskytl termín na další týden na vyšetření. Když jsem to oněm manželům vyřizovala, moc děkovali a opakovali, jak jsou rádi, že za ním mohou přijít, jak jim (zejména paní) pan primář vždy pomohl a jak neradi by se museli obracet jinam...

Stejně jako ve své profesi, byl pan primář aktivní i v našem pelhřimovsko-strměšském sboru, v němž stál v čele staršovstva jako kurátor od počátku 90. let do

roku 2014. I zde měl pro každého porozumění, radu, ochotu pomoci, byl proslulý svou moudrostí a laskavým humorem.

Jsme vděčni Bohu za všechny chvíle, kdy jsme se s ním mohli setkávat a být v jeho blízkosti.

- Eva Hlavičková

INSPIRACE OBRAZEM

Tereza Řičanová, Stvoření světa,

Technika linoryt, vlastní náklad, kolorováno, oboustranný tisk, 2017

RECEPT VĚRY KITTOVÉ

💣 Bomba proti chřipce 💣

I kdyby nic jiného, je to jistě spousta vitamínů...

Vážená rodino, příbuzní a přátelé. Vzhledem k tomu, že se už zase nezadržitelně rozlézá chřipková epidemie, dovoluji si vám nabídnout následující obranou vitamínovou bombu.

Někde sežeňte:

- 0,5 kg kysaného zelí,
- 4 sladká jablíčka,
- 2 velké cibule,
- 3 špetky soli,
- 3 lžice octa (nejlépe vinného),
- 3 lžice cukru
- a 3 lžice dobrého oleje (tento poměr soli, octa, cukru a oleje se hodí téměř na všechny druhy salátů).

POSTUP:

Zelí si překrájejte tak, aby se vám dobře nabíralo a netahalo se po bradě. Jablka oloupejte, pokrájejte na drobné kostičky a postupně zamíchejte do zelí, aby nezhnědla. Cibuli, nadrobno, nechejte na oleji zesklivatět, a potom ji vychladlou přidejte k zelí. Zalejte zálivkou, promíchejte a nechejte odležet. Nejlépe chutná s tmavým chlebem, pokud možno čerstvým. Chřipka by se od vás měla přímo odvracet. Přeji vám dobrou chuť a bez chřipkový příchod, taky nezadržitelně se blížícího, jara.

DOPIS SYNODNÍ RADY O SBÍRKÁCH V OBDOBÍ NOUZE,

Všem farním sborům a kazatelským stanicím Českobratrské církve evangelické

Praha, 27. března 2020

Sbírky v období stavu nouze Milé sestry, milí bratři, v naší zemi byl vyhlášen nouzový stav, který nám neumožňuje scházet se při obvyklých shromážděních. Nevíme, jak dlouho tato skutečnost potrvá. Zřejmé je, že bude mít dopad i na hospodaření sborů, které jsou závislé na příjmech ze sbírek, darů a saláru. Zvláště příjmy ze sbírek jsou v současné situaci silně postiženy zákazem shromažďování. Přijměte proto naše následující doporučení.

Sbírky

Vyzvěte své členy k navýšení saláru, kterým lze ušlý sborový příjem ve sbírkách nahradit. To lze provést u těch, kteří platí salár ve splátkách elektronicky, tak i u těch, kteří ho zaplatí později v hotovosti. Možností je také pravidelné odkládání peněz na obvyklé sbírky doma a předání takto nashromážděné částky do sborové pokladny, až to bude možné.

Celocírkevní a účelové sbírky, které jsou v tomto období vyhlašovány. Nechceme tyto sbírky rušit ani odkládat. V současnosti se to týká postní sbírky vyhlášené Diakonií ČCE a synodem vyhlášené celocírkevní sbírky na Hlavní dar lásky. Týká se to také všech účelových sborových i seniorátních sbírek. Informujte o vyhlášených sbírkách prostřednictvím svých komunikačních nástrojů (sborový dopis, webové stránky sboru, facebook, e-mail). Navrhněte ve spolupráci se svými účetními způsob rozlišení pro jednotlivé účely (variabilní symbol, zpráva) a doporučte svým členům přispívat na tyto sbírky prostřednictvím platebních příkazů na účet sboru. Vzhledem k mimořádnosti situace doporučujeme staršovstvům posoudit případné navýšení takto vybraných sbírek z rozpočtu sboru. Sběrka darů na Jeronýmovu jednotu. Pokud zůstanou v platnosti opatření znemožňující shromažďování, doporučujeme pro tuto důležitou sbírku stejný postup jako pro celocírkevní sbírky.

Tak hlavu vzhůru!

Za synodní radu ČCE

- Eva Zadražilová, 2. náměstkyně synodního kurátora
- Vladimír Zikmund, synodní kurátor

BOHOSLUŽBY

PELHŘIMOV-STRMĚCHY

Bohoslužby a biblické hodiny jsou umístěny na youtube, odkaz je uveden na sborových stránkách i facebooku. Důležité informace zasíláme emailem.

<https://www.facebook.com/CCEPelhrimovStrmechy/>

<https://ccepelhrimovstrmechy.blogspot.com/>

MORAVEČ

Bohoslužby se v Moravči konají i nadále každou neděli od 9:30. V časech karantény se však jedná spíše o vysílání bohoslužeb, které se do nejbližšího okolí šíří radiovými vlnami, do vzdálenějšího pomocí internetového streamu, který naleznete vždy chvíli před půl desátou na této adrese:

<https://www.youtube.com/user/danielmatejka/videos>

Jsou tam také uloženy bohoslužby z předešlých nedělí.

Bohoslužby na Velký pátek budou podobným způsobem přenášeny od 18:00, bohoslužby na Boží hod velikonoční pak v neděli od 9:30. Současná situace neumožňuje, abychom se sešli ke slavení Večeře Páně. O to více prostoru je vhodné dát přímělným modlitbám, do kterých můžete i vy přispět vašimi slovy - stačí napsat faráři Matějkovi na daniel.matejka@gmail.com

---

OPATOV A HUMPOLEC

Farář Filip Boháč se pokusí na každou neděli vyrobit krátké video s názvem „MINIBOHOSLUŽBY.“ To najdete na webu YOUTUBE u profilu „Filip J. Boháč.“ Nebo pomocí QR kódu.

Každý den můžete slyšet zamyšlení nad biblickým textem zde:

<https://soundcloud.com/user-41012488/sets/slovo-na-den>

Sbor ČCE PELHŘIMOV-STRMĚCHY

adresa:

Růžová 82
393 01 Pelhřimov

mobil: 774 600 529

alternativní adresa:

Strměchy č. 13
393 01 Pelhřimov

email:

farsborstrmechy@cmail.cz

Číslo účtu: 135626211/0300

Sbor ČCE MORAVEČ

adresa:

Moraveč č. 35
393 01 Pelhřimov

tel: 565 394 269

web:

www.moravec.evangnet.cz (rss)

email:

moravec@evangnet.cz

číslo účtu - POZOR NOVÉ od jara
2020: 2001768838 / 2010

(staré číslo účtu do podzimu 2020
dočasně stále v platnosti: 247400890
/ 0300)

Sbor ČCE OPATOV

adresa:

Opatov č. 10
588 05 Dušejov

mobil: 604 169 503

web:

www.opatov.evangnet.cz (rss)

email:

opatov@evangnet.cz

číslo účtu - 264010499/0300

Sbor ČCE HUMPOLEC

adresa:

Husova 143
396 01 Humpolec

email:

humpolec@evangnet.cz

Číslo účtu - 0620236399/ 0800

